Ч. 61. Четвер 30 (17) марта 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛАМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поєдиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Дальші наміри правительства. — Італїяньский ювілей. — Побіда російскої дипльоматиї.

Вчера відбували ся в ріжних парляментарних клюбах засіданя, на яких раджено над становищем, яке треба заняти по послідних подіях. Крім німецкого національного союза, о чім ми вчера доносили, зібрало ся на нараду Коло польске і перевело дискусию над теперішним предложенем. Всї бесїдники зазначували, що сподїване розвязанє палати послів є неоправдане ані конечне. Розвязанє палати мусить вести до анархії. Вкінци ухвалило Коло поручити польскій парляментарній комісиї видати маніфест по розвязаню парляменту.

Комітет молодоческого сторонництва ухвалив похвалити поведенє ческих послів і постановив вибрати виборчу комісию, котра займе ся передвступною працею до близьких виборів.

Клюб руский на вчерашнім засїданю ствердив, що палата послів не заслужила на те, аби правительство так з нею поводило ся. Розвязанє палати було би неоправдане, вина паде на правительство, котре за мало дбало про полагоджене непорозумінь. На случай розвязаня палати буде виданий маніфест до народу руского.

Вчера відбула ся рада міністрів, котра мала рішати предложеня, які належить зробити Коронї. — Віденьскі часописи кажуть, що справа розписаня нових виборів ще не рішена. Не виключена річ, що вибори відбудуть ся аж в осени. — „Insbrucker Nachrichten“ доносять, що бар. Бінерт предложить Коронї розвязанє палати з примінением §. 14. До димісиї кабінету не прийде, особливо що вже перед відроченем палати бар. Бінерт поставив кабінетне питанє, якого Корона не приймила. Вибори мають відбути ся аж в осени.

З нагоди торжества 50-лїтя з'єдиненя Італії відбули ся в понеділок рано на Капітолю в Римі торжественні збори. Палати: сенаторска, консерваторів і музейна були сьвяточно прикрашені. Перед входом уставлено чотири бальдахими з червоного шовку. Велика сенаторска саля представляла імпонуючий вигляд. В глубині уставлено королївский престол, по обох єго боках прапори 14 округів Риму і державну хоругов. Невподалїк престола на підставах погрудя Віктора Емануїла, Мацініого, Кавура і Ґарібальді'ого.

О 9 годинї рано почали з'їздити ся запрошені гості. Проходили они шпалїром, який творила пожарна сторожа та муніципальна ґвардия, дальше сходами вистелениими килимами і замаєними пальмами, а відтак із ріжних саль доходили до сенаторскої салї. О 10 годинї рано з капітолиньскої вежі відозвав ся историчний дзвін „La patorina“, на знак, що королївский почот вийшов з Квірииналу. Посадник Натан з заступниками та муніципальними радниками, президенти сенату і палати з депутованими обох законодатних тїл, президент міністрів з усїми членами правительства подали ся перед вхід до палати музею на привіт королївскої пари. Небаром прибув королївский почот витаний звуками срібних труб кирасиєрів і народним гимном.

Короля, в товаристві королевої і кн. Аости, ґр. Турина та кн. Ґенуї в окруженю двора, повитали начальники властий, а відтак він удав ся до церемоніяльної салї. Присутні привитали двір ентузиястичними окликами. Король засїв на престолї. Посеред гостий були шефи заграничних місий, президент кабінету, лицарі ордера Аннунціяти з своїми дамами, всї підсекретарі, начальники державних і муніципальних властий, офіцири висших ранґ, президенти обох палат, депутовані і сенатори та дами двора. Король виголосив бесїду, в котрій згадав про тих великих мислителїв, героїв і мучеників, котрим Італїя завдячує свою вітчину. Король

---

11)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Дальше).

6.

Винахід парової машини.

Нїхто не заперечить того, що рільництво зійшло нинї на другий плян, а на перший висунув ся промисл. В деяких краях дійшло навіть до того, що нинї нема майже кому робити коло рілї і треба спроваджувати робітників з далеких сторін, бо місцеве населенє, замість робити коло рілї, шукає зарібку у фабриках, а фабрики висунули ся нинї на перше місце.

Але які би то й не були фабрики, а ніяка з них не може обійти ся без парової машини. Парова машина стала ся душею промислу, бо дала нам силу, при помочи котрої можемо давні ручні вироби заступити виробами машин і виробляти їх не лиш далеко лїпше але й скорше та в далеко більшій скількости. В тім то й найбільша ріжниця межи давним рукодільництвом а нинїшним промислом фабричним. Але той перелом не настав безпосередно з винайденєм парової машини. Він єсть далеко пізнїйший, бо підчас коли від винаходу парової машини минуло звиш 200 лїт, то перші початки машинового промислу сягають ледви до початку 19. столїтя.

А хтож винайшов парову машину? — Здавало би ся, що се питанє зовсім злишне, бо се справа віби загально ввістна; а однак мимо того, ще й до нинї погляди не однакові, бо підчас коли одні кажуть, що парову машину винайшов Анґлієць Джемс Ватт, другі обстають при тім, що винахідником єї єсть Француз Денис Папен (Denis Papin). Отже чия правда?

Межи Французами а Анґлїйцями вели ся довгі лїта спори о то, хто єсть винахідником парової машини, аж остаточне рішенє випало таки в користь Франциї. Коли в 1829 р. француский учений Араґо перший раз звернув увагу на то, що винахідником парової машини був Денис Папен, удало ся єму многими письмами против Анґлїйцїв доказати, що першеньство винаходу належить ся Папенови. Доказом сего нехай послужить слїдуюча коротка істория сего винахідника.

Папен походив з протестантскої родини і був сином урядника. Він родив ся в 1647 р. в місті Бльоа (Blois) і учив ся фізики і математики на університетї в Анже (Angers) та був через якийсь час асистентом славного в тих часах астронома і фізика Гайхенса (Huyghens). Пізнїйше був він в Анґлії і Італії. Задлятого, що у Франциї під ту пору переслїдувано протестантів, не міг він до краю вернути та й єго своякн винесли ся з краю і осїли в Німеччинї в містах Марбурзї і Кассель.

В 1688 р. приїхав був Папен з Анґлії до свояків в Кассель і при сїй нагоді представлено єго тодїшному геському володїтелеви, ляндґрафови з Гессен-Кассель, Каролеви, котрий заінтересував ся працями Папена і надав єму посаду професора математики і гідравлики в Марбурзї. Папен позістав в Марбурзї і Касселю через 20 лїт і тут удало ся єму з весною 1706 р. пустити в рух першу парову машину. А то ось як до того прийшло.

Ще коли Папен був в Парижи асистентом Гайхенса, займав ся він будовою машини Гайхенса до помпованя води, порушуваної за помочию стрільного пороху. Тодїшному францускому королеви захотїло ся було наводнювати свій парк у Верзалю водою з ріки Секвани і до того треба єму було машини до помпованя. Гайхенс предложив королеви проєкт своєї машини а Папен яко єго асистент мав ту машину показати і вияснити міністрови Кольбертови. Машина показала сл невідповідною, але Папен мав нагоду научитись на нїй, як можна би зладити парову машину. Коли він пізнїйше був в Гессиї, захотїло ся ческому володїтелеви, подібно як свого часу француському королеви, мати також машину до помпованя води на великі розміри; лиш як тамтому хотїло ся помповати воду до парку, так сему на відворот забагло ся осушити багнисті ґрунти під парк і випомповати з них воду, котру не можна було спустичи. Отже професор Папен мав зладити машину до помпованя води. Він придумав дійстно т. зв. геску помпу, а єї мала порушати Гайхнесова машина порохова, котру він підняв ся приправити. Збудовано дійстно нову машину а коли прийшло до проби, то показало ся, що помпа єсть знаменита, але машина,

певний, що всі Італїянцї переняті бажанєм, щоби Італїя втїшала ся свободою, могучостию, щастєм і поважанєм перед сьвітом. Італїя з Римом як столицею означають спокійне співжитє церкви з державою. Давний Рим був силою духа часу універсальний, новий Рим народний.

Бесїду короля привитано рясними оплесками та ентузияистичними окликами на его честь. Опісля президент сенату і палати депутованих відчитав надіслані желаня законодатних тїл. По промові посадника Натана залунали знов оклики в честь королївскої пари. Королївска пара і князї попращали присутних і полишили серед овацій сенаторску салю.

По усуненю войскового кордону площа перед Квіриналом зароїла ся товпами, котрі витали вертаючу королївску пару. Король і королева двічи появляли ся на бальконї, щоби подякувати за манїфестацию.

Місто було цїле величаво ілюміноване; величезні товпи людий переходили улицями так, що місцями рух був здержаний.

Цїсар Франц Йосиф I. вислав до італїяньского короля таку депешу: „Ювилейне торжество проклямациї королївства Італїї дає менї нагоду переслати В. Королївскому Величеству щирі ґратуляциї з найлучшими желанями для гаразду краю В. Кор. Вел. Я переконаний, що тїсна приязнь, котра лучить наші держави, в будучинї так само як у минувшинї причинить ся до розвою наших взаємин і буде творити одну запоруку більше до удержаня загального мира“.

Нїмецкий цїсар переслав італїяньскому королеви з Венециї ґратуляцийну депешу і велїв зложити лавровий вінець на памятнику Віктора Емануїла.

Після телеґрам, які надійшли з Петербурга, российско-хіньский спір вже покінчений. Именно наспіла вчера з Пекину до Петербурга відповідь хіньского правительства на российску ноту. У відповіди зазначено, що Хіна вповнї годить ся на всї російскі жаданя.

Урядова російска праса висказує вдоволенє з тої побіди Росиї. Российске мінїстерство справ заграничних вислало до российского посла в Пекинї телеґраму з признанєм з успішне полагодженє непорозуміня.

Новинки.

Львів, 29 марта 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїздив вчера рано на оден день до Кракова на похорон бл. п. проф. Мариана Соколовского.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї іменувало концшпістів почтових: К. Остаховича, Авр. Габера і Меч. Ласїньского комісарями почтовими окр. гал. дирекциї почт і телеґрафів у Львові. — П. Намістник іменував практикантів концептових Намістництва: Фел. Сосницкого, дра Йос. Білїньского, дра Здисл. Даїковского і гр. Ник. Чапского концпістами Намістництва.

— **З зелїзницї.** Дня 4 цьвітня 1911 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Львів публична лїцитация невідобраних товарів як: вино, горівки, розолїси, сьвічки, олива, насїнє, скло, сукна, материї вовняні, машини рільничі і до шитя, апарати електр., зелїзо, папір, фіґури ґіпсові, шкіра і т. п.

— **Загальні збори „Рускої Бесїди“** у Львові відбули ся дня 25 с. м. під проводом голови Товариства ст. радн. суд. Шеховича. Відкриваючи збори згадав голова теплим словом про двох померших членів виділу а то бл. п. Ів. Ясеницкого і Заячківского. Із складаних опісля звітів показує ся, що Товариство „Руска Бесїда“ числило 199 членів, що для читальнї передплачує 48 часописий, що урядило спільно з укр. студ. союзом 5 вечерниць, з яких дохід обернено на добродїйні цїли, та що бібліотеку товариства збільшено закупленєм кільканайцяти творів. Приходу мало товариство в роцї 5186 К, розходу 4638 К, чистого доходу осталось 548 К. Цїле майно товариства виносить 12.655 К 30 с. Референт театральний висказав у своїм звіті, що в склад руско-нар. театру входить постійно 60—65 осіб, що в минулім роцї пробував наш театр в 14 місцевостях, де дав разом 292 вистав. Найчастїйше грано в роцї такі штуки, як Madame Butterfly, „Вій“, „Галька“, „Не ходи Грицю“, „За двома заяцями“, „Евг. Онєгін“, „Мікадо“, „Жидівку“, „Фавст“, „Барон циганів“ — отже більше співні, як драми, чи то комедиї. З нових творів вивчено і грано 14, а на укінченю є опера Січиньского „Роксоляна“. Тов. „Руска Бесїда“ веде під своїм покровом ново завязаний театр людовий, якого вистави відбувають ся в сали „Gwiazdy“ і „Сокола“ — а який постійно розвиває ся. Ухвалено відтак відступити усї залеглі вкладки членьскі (понад 1000 К) — на „Рідну школу“ і піднести членьску вкладку о 5% і сю надвишку відступати постійно на „Рідну школу“.

До нового виділу увійшли п. п.: ст. радник Шехович — голова; директор Ілия Кокорудз — заступник голови, а дальше радник Дрималик, референт театр., радник Штогрин — господар; контрольор почт. Берест — касир; офицял Купчиньский — секретар; о. Туркевич — бібліотекар. На заступників виділових вибрано пп.: проф. Лещія, авскульт. Пеленьского і п. Скрипку — а до контрол. комісиї дра В. Левицкого, дир. Грозика і п. Колтунюка.

— **Загальні збори** Руского Тов. Педагогічного відбудуть ся у Львові дня 12 цьвітня 1911 о 9 годинї рано в шкільній салї „Народного Дому“ III пов. Перед зборами відправить ся о 8 год. Богослуженє в Преображеньскій церкві з панахидою за померших членів, відтак зачнуть ся збори. За Виділ: о. Д. Лопатиньский, за голову. Михайло Коц, секретар.

— **В справі динамітового замаху в Княгининї** доносять тепер із Станиславова: Войтїх Мрочко, на котрого виконано в Княгининї динамітовий замах, вийшов вже сими днями із шпиталю яко калїка позбавлений лївої руки по кістку, одного пальця правої руки і лївого ока. Справа сего динамітового замаху доси не вияснена. Дворский, на котрого найбільше паде підозрінє сидить все ще в арештї, але доси бодай не доказано єму нїчого, а его жінку випущено таки на волю, бо нема нїякого доказу, щоби она в тім злочинї брала якусь участь.

— **Львівский злодій на гостинних виступах у Відни.** Львів, як видко, доходить вже до верщка европейскої культури і цивілїзациї, бо зачинає вже продукувати злодіїв, котрі готові попisувати ся зі своєю штукою навіть в таких містах як Відень і т. п. Віденьска полїция дала краківскій знати, що в ночи з 9 на 10 с. м. вкрадено женї фабриканта з Нового Йорку, панї Аделї Смайс в готели „Реґіна“ біжутериї вартости 5.000 К. Тої самої ночи в тім готели хотїв хтось обікрасти Американця дра Сімзона але жінка его збудила ся і засьвітила сьвітло електричне, а злодій втїк. В иншім знов готели віденьскім, в „National“ обікрадено двох подорожних; одному забрано поярес з 300 кор. а другого з 400 марками. О всї тї крадежі і підозрівають якогось Болеслава Щепковского зі Львова, котрий через якийсь час мешкав в тих готелях і знав анґлїйску мову. Він на кілька

що мала єї порушати — до нїчого. Папен знайшов ся в прикрім положеню.

Тодї пригадав він собі свої давнїйші проби з водною парою, коли то придумав і звістний горнець Папена. Отже став тепер над тим думати, чи не далось би водної пари ужити так само до порушуваня машини як то Гайгенс зробив з порохом. І ось небавком гадка та показала ся успішною. В 1690 р. оголосив він письмо під заголовком: „Новий спосіб, як можна без великого труду витворити дуже сильну порушаючу силу“. В сїй розвідцї так він пише: „Позаяк вода має то свойство, що коли єї огнем перемінити в пару, она стає так елястична як воздух, а відтак коли остудить ся, знов так гусне, що тратить зовсїм свою елястичність, то менї здавало ся, що можна би легко зробити машину, в котрій вода за помочию мірної теплоти і невеликих коштів викликувала би зовсїм порожне місце, яке надармо пробовано витворити за помочию стрільного пороху“.

Впавши на таку гадку взяв ся Папен таки справдї будувати таку машину, але не зайшов з тим далеко; зробив лиш модель такої машини, котрий однак не вийшов нїколи поза мури его лябораториї. Аж в вісїм лїт опісля побудував він справдешну того рода машину, але не міг єї уставити, бо в 1698 р. крига на рицї Фульда розбила фундаменти під нову машину, а ляндґраф гескйй не хотїв вже дати нїякої дальшої запомоги.

Справа винаходу парової машини спочивала знов довгі роки, аж ось в 1705 р. написав звістний нїмецкий учений Ляйбніц лист до Папена і спонукав его до дальшої роботи в сїм напрямі. Ляйбніц дістав був з Анґлїї рисунок якоїсь патентованої машини, але без всякого опису і післав той рисунок Папенови та просив его, щоби він висказав о нїм свою гадку.

Папен пішов з тим рисунком до свого володїтеля і оба пізнали, що то той проєкт, котрий вже перед лїгами в Кассель випробовано, а котрий показав ся нездалим до нїчого. Але ляндґраф переконав ся тепер, що й по иних краях носять ся вже з тою ґадкою, щоби придумати якусь машину до роботи і для того поручив Папенови, щоби він взяв ся зараз до роблення парової машини після свого проєкту. Машина тота буде служити до порушуваня млина. Папен взяв ся з великим одушевленєм до роботи і до року була вже парова машина готова.

Як же виглядала тота перша парова машина? — Пару роблено в мідянім кітлї з вентилем безпечности, щоби случайно пара кітла не розсадила. Котел був подовгасто круглий, високий на 36 а широкий на 20 цалїв. З тої части кітла, де в нїм робила ся пара, ішла рура з затичкою до закручуваня до стоячого просто до гори парового цилїндра. Цилїндер той був також мідяний і високий на 15 цалїв а в промірі мав 20 цалїв. В горі на цилїндрі, зараз коло того місця, де входила рура з парового кітла, був другий вентиль безпечности. На долїшнім кінци цилїндра була насада загнена каблуком до гори і лиш четвертину так широка як цилїндер. Тота насада кінчила ся рурою, котра ішла до гори аж до великої водойми. На долїшнім кінци тої рури була в серединї кляпа, котра від тисненя води сама замикала ся і недопускала, щоби вода з рури стікала на долину. В серединї цилїндра був толок в видї плаваючого на водї капелюха. В тім місци, де цилїндер в долинї загинав ся, була лїйка, котрою можна було до цилїндра напустити води.

Коли треба було сю парову машину Папена пустити в рух, то роблено се в слїдуючий спосіб: Насамперед отворено лїйку в долинї і до цилїндра напущено води. Чим більше вода в цилїндрі піднимала ся в гору, тим висше підносила згаданий бляшаний капелюх, себто толок. Коли вже наплила так високо, як було потреба, замикано лїйку, розкручувано в горішній рурі затичку і впускано з кітла пару до цилїдра. Пара тиснула на бляшаний толок а той випихав воду з цилїндра в ту руру, що ішла з долїшного кінця в гору а з рури тої спливала до водойми. Коли так пара витиснула вже всю воду до рури, то в цилїндрі отвирано в горі вентиль і випускано з него пару. Вода з рури не могла випливати назад, бо сама власним тисненєм замикала кляпу в рурі. Тепер отвирано лїйку в долинї і напускано знов води до цилїндра а відтак пара знов крізь руру випихала єї до водойми. В той спосіб вимпомповувано воду в долинї до водойми, уставленої на горі а звідси пускано єї на млиньске колесо. То була перша парова машина Папена.

(Дальше буде).

днів перед крадїжию виніс ся був з готелю а критичного дня видїли его як крутив ся коло готелю.

— **Дрібні вісти.** Весна вже на правду розпочала ся. Вже другий день маємо у Львові дуже красне тепле веремя а теплота доходить до 15 степенїв. — Адольф і Кароль Благут, купцї в Стрию, збанкротували. — На двірци Підзамче покинув хтось куферок повен одїня, біля і дрібниць. Куферок зложено на поліциї. — П. Ігнатий Янїшевский, що приїхав з Тїшина, вискакуючи з трамваю коло костела сьв. Анни, згубив портфель з 830 коронами. — З Ґрацу донбсять, що на горі Безенштайн високій на 2300 метрів засипав осуг снїговий 6 туристів, котрі на лещетах вибрались були на ту гору. На місце катастрофи вислано експедицию ратункову. — З дому родичів в Перемишли втїк 10-лїтний Мечислав Маркевич, ученик III. кл. школи нарòдної. Родичі припускають, що хлопець пішов в сторону як до Львова. — П. Авраам Цайґер загубив в переході ул. Казимирівскою і Городецкою 220 кор. банкнотами. — Наймит Іван Пелеш взявши від свого службодавця, пекаря Емануїла Мавра 15 кор. зачету і 20 кор. на купно в містї, присвоїв собі грошї і щез без слїду.

— **Злодій перебраний за поліцияна.** Львівскі злодії дають щораз більше доказів поступу в культурі і цивілїзациї та що уміють стояти на висотї своєї задачі. Оногди в ночи капраль поліциї Зиґо патролюючи на ул. сьв. Мартина побачив, що вздовж реальности ч. 26 ходить якийсь поліциян. Дивно єму лиш стало, що той поліциян замість чака на голові мав звичайну шапку. Зиґо почав осторожно підходити до него. Ледви однак той поліциян добачив капраля, свиснув зараз в пальцї а на той знак вибігло з поза паркану двох людий з клунками на плечах та почали разом з перебраним поліцияном втїкати в сторону улиці Ткацкої. Зиґо пустив ся в погоню за втїкаючими, мусів однак небавком дати тому спокій, бо злодії зачали стріляти до него з револьверів. Другим разом перебраний за поліцияна злодій явить ся вже в чаку і при шабли.

— **Смерть від отроєня.** Кілька днів тому назад помер в Раві рускій від отроєня тамошний аптикар Едвард Подобиньский, що випив більшу скількість отруї в тім пересьвідченю, що се лїкер, який находив ся в такій самій фляшцї. Скора лїкарска поміч, полокане жолудка і всї инші заходи вже не помогли, бо отруя розійшла ся вже була по цїлім тїлї. Аптикар помер по кількох мінутах, оставляючи жену і двоє дїтий.

— **З бразилїйских кольоній.** В Пруденто-поли відбули ся дня 19. лютого по полудни загальні збори Товариства „Руска Бесїда“, в сали тогож товариства. Збори отворив голова п. Андрей Гоцайлюк. На предсїдателя зборів вибрано п. Михайла Брикайла. По звітї старого видїлу приступлено до вибору нового видїлу, в склад котрого війшли слїдуючі панове: Голова Андрей Гоцайлюк, заст. голови Федь Тихий, секретар Михаїл Брикайло, касиєр Григорий Таращук, контрольори Василь Войтович і Дмитро Берегулька, видїлові Йосиф Саєвич, Стефан Савка і Василь Пурипь, господаром вибрано п. Ілию Станкевича. — Збори ухвалили відтак, що тов. „Руска Бесїда“ приступає до „Союзу Народної Ради“. На тім збори закінчились, а предсїдатель подякував всїм присутним за численну участь.

— **Заметелї снїгові на Ісляндиї.** З Рейкіявік, столиці Ісляндиї доносять, що в північній части сего острова настала страшенна студінь і такі заметелї снїгові, яких ще тамошні люди не запамятали. Перед кількома днями їхали два ісляндскі дуки трома саньми і пятьма кіньми. Нараз засипала їх на гостинци така страшенна заметіль, що они вже не могли дальше їхати і їх таки зовсїм засипало. На другий день знайшли їх в снїгу вже неживих. В иншій сторонї засипало знов снїгом якусь женщину, котра видячи, що заносить ся на страшенну заметіль, вибрала ся ратувати сина, котрий був з вівцями на пасовиску.

Телеґрами.

Прага 29 марта. Президия міского видїлу ухвалила вислати з нагоди ювилейних торжеств в Римі телеґраму з желанями на руки бурмістра Риму.

Париж 29 марта. Міністерство справ заграничних одержало вість, з котрої показує ся, що донесеня о подіях в Феві були пересадні. Стан річи не єсть там так критичний.

Париж 29 марта. Воздухоплавець Ке (Саі) підлетїв був на своїм лїтаку до 700 метрів висоти, а відтак зачав нагло спадати в долину. У висотї 100 метрів апарат стратив рівновагу і впав на землю. Ке, котрий був зовсїм притомний, жалував ся на внутрішні болї. Привезено єго до шпиталю, де він о 9 год. вечером помер.

Петербург 29 марта. Інтерпеляцию в справі земств на Литві і Руси на основі 87 арт. прав основних поставили социялісти, трудовики, кадети, поступовцї і жовтияки. Сї послїдні не думають вже складати мандатів.

Льондон 29 марта. (Бюро Райтера). Японїя дорадила Хінї, щоби уступила в виду ультіматум Росиї.

Солунь 29 марта. Около 4.000 Малісорів заатакувало і заняло кілька турецких домів бльокових; 30 вояків згинуло, около 20 дістало ся до неволї. Положенє у вілєтї скодарскім єсть поважне. Ворохобня мабуть розширить ся. З Константинополя вибрали ся в дорогу до Скодару 4 баталїони під командою Торґут Шефката-паші.

Цїна збіжа у Львові.

дня 28-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 80	до	11·—
Жито	7·—	„	7·20
Овес	8·30	„	8·50
Ячмінь пашний	8·—	„	8·30
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·30	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукуруза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	45·—	„	50·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·2?, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Чернівець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·0?
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·16, 11·32.
До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·3?, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).